

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/148/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212212469
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7212212469.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Ferkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščičíkovej, v právnej veci navrhovateľa: F. A., nar. XX.X.XXXX, bytom v V., Č. X, proti odporcovi: L. F. H.L. K. V., so sídlom v V., N. Č.. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného R.. M. L., advokátom so sídlom v V., S. Č.. X, v konaní o určenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze vlastníkov bytov, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 25.11.2013 č.k. 19C 96/2012-51 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 83,89 eur a tieto zaplatiť k rukám R.. M. L., advokáta do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvého stupňa“) zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd vyhlásil uznesenie k bodu 3/ schôdze vlastníkov bytov konanej dňa 25.4.2012 za neplatné a aby odporcovi zakázal používať vlastné pravidlá pri rozúčtovaní spotreby tepla. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 325,82 eur titulom trov právneho zastúpenia, ktoré uložil zaplatiť právnomu zástupcovi odporcu, advokátovi R.. M. L. na účet vedený v M. E..L.. č.úctu : XXXXXXXXXXX/XXXX a to v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 6 ods. 1, § 8 ods. 1, § 14 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 zák.č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon“) a § 39 Obč. zákonníka dospel k záveru, že žaloba navrhovateľa nie je v žiadnej časti oprávnená. Súd prvého stupňa sa stotožnil so stanoviskom odporcu, ktorý namietal svoju vecnú pasívnu legitimáciu v spore. Z povahy veci podľa súdu prvého stupňa jednoznačne vyplýva, že v danom prípade nemôže byť odporca hmotnoprávne zodpovedný za výsledok hlasovania vlastníkov bytov na schôdzi, hoci ju zvolal, keďže toto rozhodnutie je spoločným rozhodnutím vlastníkov bytov v príslušnom bytovom dome v zmysle § 14 zák.č. 182/1993 Z.z. a nie je prejavom výkonu funkcie správcu. Pokiaľ navrhovateľ s prijatým rozhodnutím vlastníkov bytov nesúhlasil a bol prehlasovaný (čo je zrejmé z tvrdenia navrhovateľa, že iba on sám na predmetnej schôdzi hlasoval proti navrhnutým pravidlám rozúčtovania tepla), tak potom v zmysle § 14 ods. 4 zákona mal právo domáhať sa určenia neplatnosti, resp. rozhodnutia na súde vo vzťahu k ostatným vlastníkom bytov a spoluvlastníkom bytového domu, nie voči správcovi domu.

Pokiaľ navrhovateľ návrhom na začatie konania žiadal, aby súd zakázal odporcovi používať vlastné pravidlá pri rozúčtovaní tepla, tento nárok neobstojí. Hlasovanie vlastníkov bytov o spôsobe rozpočítania

nákladov na teplo v rámci bytového domu totiž podľa názoru súdu prvého stupňa nemožno v žiadnom prípade považovať za zmenu energetickej legislatívy štátu, ako naznačoval navrhovateľ. Pod hlasovaním o energetickej legislatíve štátu alebo jej zmenách treba rozumieť činnosť, ktorou sa príslušnými štátnymi orgánmi prijímajú právne normy v danej oblasti, resp. novely týchto právnych noriem, avšak hlasovanie na schôdzi vlastníkov bytov (o spôsobe rozúčtovania tepla) je iba autonómnym rozhodovaním vlastníkov bytov o spôsobe nakladania so svojím majetkom a ako také je iba prejavom ich vlastníckych práv. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal, teda nepredložil súdu žiadne rozhodnutie, ktoré by vyslovilo neplatnosť uznesenia schôdze vlastníkov bytov (pričom v tomto konaní súd uzavrel, že o neplatnosť uznesenia vlastníkov bytov žaloval nesprávny subjekt) neostávalo súdu iné, ako žalobu aj v tejto časti zamietnuť. Súd prvého stupňa tiež podotkol, že hoci navrhovateľ vo svojich vyjadreniach sa odvolával na rozhodnutie Štátnej energetickej inšpekcie, žiadne nepredložil ako dôkaz v konaní. Navyše odporca uviedol, že uvedené rozhodnutia boli v rámci správneho súdnictva zrušené, čo navrhovateľ žiadnym spôsobom ani len nespochybnil. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, pričom na ich náhradu zaviazal neúspešného navrhovateľa. Trovy právneho zastúpenia priznal v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za 4 úkony právnej služby po 60,07 eur (prevzatie zastúpenia, písomné podanie z 21.3.2013 a 7.6.2013, účasť na pojednávaní dňa 25.11.2013), 4x režijný paušál po 7,81 eur a 20% DPH, spolu trovy právneho zastúpenia priznal vo výške 325,82 eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, podľa jeho obsahu z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovie. V dôvodoch odvolania zdôraznil, že konanie odporcu na schôdzi vlastníkov dňa 25.4.2012, ktorú zvolal, viedol a navrhol hlasovanie o vlastných diskriminačných pravidlách rozúčtovania spotreby tepla, bolo v priamom rozpore so znením § 8 ods. 1, § 14 ods. 1 a 3 zákona č. 182/1993 Z.z.. Tento zákon ukladá správcovi vykonávať správu cudzieho majetku len v súlade so zákonom. Neumožňuje správcovi ani navrhnúť, ani uplatniť vlastné pravidlá rozpočítania tepla, preto odporca je plne hmotnoprávne zodpovedný za nezákonný postup pri hlasovaní a uplatnení svojich pravidiel. Poukázal na § 14 zákona č. 182/1993 Z.z., ktorý vymedzuje o čom vlastníci bytov môžu hlasovaním na schôdzi rozhodovať, a ktorý neumožňuje vlastníkom hlasovaním rozhodovať o zmene energetickej legislatívy. Dodávané teplo nie je majetkom vlastníkov, ale tovar, ktorý si vlastníci kupujú od oprávneného predajcu podľa pravidiel určených štátom. S poukazom na článok 21 Charty základných ľudských práv uviedol, že je zakázané poškodzovanie, znevýhodňovanie, alebo zvýhodňovanie - diskriminácia. Konanie odporcu je navyše aj v rozpore s článkom 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR. Súčasne napíňa aj skutkovú podstatu úmyselného trestného činu podľa § 15 a § 237 Trestného zákona. Svojím konaním spôsobil odporca a trvale spôsobuje vlastníkom bytov škodu veľkého rozsahu, presahujúcu sumu 133.333,-eur. Všetky právne úkony, ktoré správca uplatňuje z vlastných pravidiel rozpočítania tepla sú v zmysle § 39 Obč. zákonníka neplatné, preto žiada, aby správca nahradil aj škodu, ktorú týmito právnymi úkonmi spôsobil.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil trovy odvolacieho konania. Poukázal na to, že navrhovateľ v odvolaní len opakuje svoje nesprávne subjektívne názory a tvrdenia o akomsi neplatnom hlasovaní, ktorého sa riadne zúčastnil spolu s ostatnými vlastníkami bytov a nebytových priestorov. Uviedol, že v celom rozsahu sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom, jeho dôvodmi a zotrváva na svojich doterajších stanoviskách. Navrhovateľ uplatnil svoje zákonné právo proti osobe bez vecnej pasívnej legitimácie v konaní. Pokiaľ navrhovateľ opiera svoj nárok o rozhodnutie Štátnej energetickej inšpekcie, toto bolo v rámci správneho súdnictva zrušené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S 372/2012-35 zo dňa 10.10.2013.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., z hľadísk

uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

Rozsudok súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19.11.2014 o 9, 05 hod. v poj. miestnosti 227 / II.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 13.11.2014 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1,3 O.s.p..

Navrhovateľ namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. t.j. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorým je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne ho vyložil.

Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo žeby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne žeby výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. §§ 133 až 135 O.s.p., alebo žeby na danú vec aplikoval nesprávny právny predpis.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné a náležité zistenie skutkového stavu, svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil.

Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Navrhovateľ v odvolaní iba opakuje skutočnosti, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvého stupňa a ktoré súd prvého stupňa zohľadnil pri rozhodovaní vo veci samej. Námietky navrhovateľa nie sú preto spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné:

Správne súd prvého stupňa uzavrel, že pokiaľ sa navrhovateľ v konaní domáhal vyslovenia neplatnosti uznesenia schôdze vlastníkov bytov konanej dňa 25.4.2012, návrh z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane odporcu, neobstojí.

Aj keď z textu zákona č. 182/1993 Z.z., a to z ustanovenia § 14 priamo nevyplýva, kto má byť pasívne legitimovaným pri rozhodovaní o neplatnosti uznesenia zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov, z povahy tohto nároku vyplýva, že ide o spor medzi jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov a nie medzi vlastníkom a správcom. Pasívne legitimovaní v konaní o neplatnosť uznesení vlastníkov bytov a nebytových priestorov sú preto všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorí sú oprávnení hlasovať na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov, nakoľko sa jedná o nerozdielne spoločenstvo účastníkov sporu.

Správne preto súd prvého stupňa uzavrel, že pasívne legitimovaným v prípade takejto žaloby o neplatnosť uznesenia prijatého zhromaždením vlastníkov bytov a nebytových priestorov sú ostatní vlastníci bytov a spoluvlastníci nebytových priestorov, avšak nie správca.

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa aj o nároku navrhovateľa v zostávajúcej časti, ktorým sa domáhal uloženia zákazu odporcovi používať vlastné pravidlá pri rozúčtovaní spotreby tepla, pokiaľ žalobu zamietol.

K dôvodom uvedeným súdom prvého stupňa, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje navyše je potrebné uviesť, že navrhovateľom naformulovaný petit žalobného návrhu v tejto časti je nevykonateľný, čo zakladá taktiež dôvod pre zamietnutie žaloby.

Petit návrhu v tejto časti je totiž koncipovaný všeobecne, bez uvedenia, čoho konkrétne sa má zákaz uložený súdom vo vzťahu k odporcovi týkať, teda „používanie akých vlastných pravidiel pri rozúčtovaní spotreby tepla“ má byť zo strany súdu odporcovi zakázané.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, preto mu nepatrí náhrada trov odvolacieho konania. Úspešný odporca uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,89 eur, spočítajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia. Právnomu zástupcovi odporcu patrí odmena v zmysle § 11 ods. 1 písm.a/, § 13a ods. 1 písm.c/ za 1 úkon právnej služby, ktorým je vyjadrenie k odvolaniu vo výške 61,87 eur, režijný paušál vo výške 8,04 eur a 20% DPH vo výške 13,98 eur.

V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu odporcu R.. M. L., advokáta, tak ako vyplýva z enunciatu tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.